

I-K-1 (6.09.2025)

Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi

1. Co to znaczy „wierzyć”?

Wiara odwołuje się do kogoś, **komu** wierzę, do **osoby**, do **świadka**, dzięki któremu wierzę: wierzę ci i wierzę ci w coś, wierzę ci, że... Im bardziej wiarygodny jest świadek, tym pewniejsza jest ta wiara.

W wierze religijnej tą osobą, której wierzę, jest Bóg. W wierze chrześcijańskiej jest to Bóg, który stał się człowiekiem: Jezus. **„Wierzyć w Boga oznacza: uwierzyć Mu i powierzyć Mu całe swoje życie”** (A. Laun).

„Wiara jest odpowiedzią człowieka daną Bogu, który mu się objawia i udziela, przynosząc równocześnie obfite światło człowiekowi poszukującemu ostatecznego sensu swego życia”. (KKK 26).

„Wiara jest osobowym przyłgnięciem całego człowieka do Boga, który się objawia. Obejmuje ona przyłgnięcie rozumu i woli do tego, co Bóg objawił o sobie przez swoje czyny i słowa”. (KKK 176).

„*Symbol Apostolski* został nazwany w ten sposób, ponieważ słusznie jest uważany za wierne streszczenie wiary Apostołów. Jest to starożytny symbol chrzcielny Kościoła rzymskiego. Jego wielki autorytet wynika z faktu, że „jest on symbolem, którego strzeże Kościół rzymski”. (KKK 194).

Kto z wiarą odmawia Credo (wyznanie wiary), łączy się z Bogiem Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a jednocześnie z całym Kościołem, który przekazuje nam wiarę i w którego wspólnocie wierzymy.

WIERZĘ: Powierzam się JEMU, oddaję JEMU w ręce moje życie: moje myśli i uczucia, mój śmiech i cierpienie, moją pracę i odpoczynek, moje pragnienia i chęci, moje plany i nadzieje, moją miłość – oddaję się JEMU...

2. Nasza wiara potrzebuje wspólnoty jak ryba wody

Nikt nie może wierzyć tylko sam, tak samo jak nikt nie może żyć tylko dla siebie. Nikt nie dał sam sobie wiary, tak samo jak nikt nie dał sam sobie życia. Wierzący otrzymał wiarę od innych – przekazuje ją dalej innym.

„Nasza miłość do Jezusa i ludzi skłania nas do mówienia innym o naszej wierze. Każdy wierzący jest jakby ogniwem w wielkim łańcuchu wierzących. Nie mogę wierzyć, jeśli nie będzie mnie prowadziła wiara innych, a przez moją wiarę przyczyniam się do prowadzenia wiary innych”. (KKK 166)

3. Nasza wiara jest darem Boga, który trzeba pielęgnować

Wiara jest nadprzyrodzonym darem Boga (łaską), który należy chronić, pielęgnować i odżywiać jak żywą roślinę, aby mógł rosnąć, stać się silny i owocny. Bez troskliwej opieki i głębokiej współpracy ten dar staje się słaby i może całkowicie wygasnąć. Dlatego konieczna jest nieustanna modlitwa, aby nasza wiara była odpowiednio karmiona Słowem Bożym i nauką Kościoła. „Słowa uczą – przykłady porywają” – głosi stare przysłowie. Przykładem, który szczególnie wzmacnia wiarę, jest świadectwo męczenników i świętych.

Panie mój i Boże mój, weź ode mnie wszystko, co mi przeszkadza być blisko Ciebie.

Panie mój i Boże mój, daj mi wszystko, co mnie wspomaga w drodze ku Tobie.

Panie mój i Boże mój, weź mnie ode mnie i daj całego Tobie.

św. Mikołaj z Flue

4. Wiara w Boga Ojca

Już w Starym Testamencie Bóg jest 15 razy nazywany „Ojcem”. Jest to obraz Jahwe: Bóg troszczy się o ludzi „ojcowsko”, „jak ojciec”. Jezus nadaje temu określeniu nowe, głębsze znaczenie. W Ewangeliach 174 razy nazywa Boga „Ojcem”. Na tym polega wyjątkowość chrześcijańskiego objawienia.

Bóg Ojciec jest nie tylko „Ojcem” odwiecznego Syna Bożego, ale także naszym Ojcem! Już w momencie naszego poczęcia, a jeszcze bardziej w momencie chrztu, stajemy się dziećmi Bożymi. Razem z Jezusem możemy powiedzieć: „Abba = drogi Ojcze, Tato...”. Sam Jezus uczy swoich uczniów, aby tak się modlili – i tak żyli! (por. Mt 6,5-15).

Nazywanie Najwyższego, Pana nieba i ziemi „Ojcem” to prawdziwa rewolucja w świecie religii! Ta relacja między dzieckiem a ojcem, która dla chrześcijan stanowi istotę ich wiary, jest dla muzułma-

nów nie do pomyślenia, a wręcz bluźnierstwem, ponieważ postrzegają oni relację między Allahem a człowiekiem wyłącznie jako relację między Stwórcą a stworzeniem, jak między panem a niewolnikiem. Dla islamu Allah jest jedynym, nieskończone transcendentnym Bogiem, który znajduje się poza tym światem, swoim stworzeniem. Bóg Ojciec w chrześcijaństwie jest tym, który wszystko stworzył z miłości i podtrzymuje. Te dwa wyobrażenia o Bogu wykluczają się wzajemnie: albo wierzymy w Boga, wobec którego możemy być tylko niewolnikami, albo w Ojca, którego możemy być dziećmi.

5. Wiara w Boga wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi

Nowy Testament objawia Boga Ojca, który działa w najgłębszej jedności z Bogiem Synem i Duchem Świętym, jako źródło całego stworzenia – całego wszechświata – i źródło wszelkiego życia. Od Niego pochodzi wszystko, co istnieje poza Nim (z wyjątkiem grzechu). W swojej wszechmocy stworzył niebo i ziemię wraz ze wszystkim, co na nich żyje, z niczego. „Po stworzeniu Bóg nie pozostawia po prostu swojego stworzenia samemu sobie” (KKK 301): z miłością podtrzymuje je w istnieniu. „W Nim bowiem żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” (Dz 17,28). Bóg jest wieczny, bez początku i końca: nie został stworzony, ale zawsze istniał i zawsze będzie istnieć. Należy mu się najwyższe uznanie i cześć.

„Z miłości, ABBA – TATO, nas stworzyłeś, z miłości Jezus nas odkupił swoją Krwią, i Boża miłość wzywa do prawdziwej nas przyjaźni, niech w jednym duchu nasze czyste serca lśnią”.

„Chociaż dzieło stworzenia jest w sposób szczególny przypisywane Ojcu, jest również prawdą wiary, że Ojciec, Syn i Duch Święty są jedyną i niepodzielną zasadą stworzenia”. (KKK 316).

„Bóg stworzył świat, by ukazać swoją chwałę i udzielić jej. Chwałą, dla której Bóg stworzył stworzenia, jest to, by uczestniczyły w Jego prawdzie, Jego dobroci i Jego pięknie”. (KKK 319).

Boże, masz serce – mogę z Tobą rozmawiać!

Jesteś nieskończenie większy ode mnie. Ale mimo wszystkiego, co mnie od Ciebie odróżnia, jesteś do mnie podobny – słyszysz mnie, pomagasz mi, pozwalasz mi się rozwijać...

Od Ciebie otrzymałem życie! Możesz wszystko i jesteś silniejszy niż wszyscy inni. I kochasz mnie, kochasz mnie bardziej, niż ziemski ojciec może kochać swoje dzieci. Znasz mnie, troszczysz się o mnie i czekasz na mnie...

Świat widzialny i niewidzialny, aniołowie, ludzie, przyroda –
wszystko jest Twoim dziełem, stworzyłeś to z niczego.
Jesteś obecny we wszystkim i przewyższasz wszystko nieskończenie –
Ty, wszechmocny, niedostępny, PANIE...

Abba, Kochany mój Ojcze,

wierzę, że jesteś Miłością. Nie możesz dopuścić ani dawać czegoś
co nie byłoby najlepsze dla Twoich dzieci, dla wszystkich ludzi – a więc i dla mnie.

Twoja łagodna wszechmoc wie, czego potrzebuję,
abym stawał się coraz bardziej podobny do Jezusa.

Pozwól mi być żywym narzędziem Twojego Ducha,
które Twoją Miłością zaraża coraz więcej ludzi
prowadząc ich do jedności z Tobą i w Tobie!

Pozwól mi stać się godną odpowiedzią na Twoją Miłość przelaną na Krzyżu,
aby moje życie coraz bardziej świadczyło o tym, że Twoje dopusty są również Twoją wolą
a Twoja wola jest Twoją miłością.

Amen.

NA POGŁĘBIENIE:

Youcat, nr 20-66.

W. Wermter, *Tęsknota za Ojcem*, Częstochowa 1999 (szczególnie s. 9-19)

Abba – kochany Ojcze! Nowenna do Boga Ojca